

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.	✠	Φυλλάδια	12.
ΑΡΙΘ. 15ο.	✠	Τιμή ὄβολα	36.

Κεφαλληνία 10 Νοεμβρίου 1860.

ΚΑΚΟΣ Ο ΛΥΧΝΟΣ. ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ Η ΛΥΧΝΙΕΣ.

Κακός ὁ Λύχνος! Κακός, γιατί δὲν ἐκολάχεβε τὴν κοινωσίαν, καὶ γιατί τῆς ἐνθούμιζε πῶς ἔχει χρέη, ἠθικὰ χρέη νὰ ἔχτελῃ. . . .

Χειρώτερες ἢ Λυχνιές! Χειρώτερες, γιατί παρουσιάζουνε τὴν Ἀλήθεια σὰν ἓναν Κοινοστάυλο, ποῦ πιάνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ κολέτο, καὶ τοὺς λείει « Σὰς προστάζω! »

Ἡ Ἀλήθεια, ὅταν παρουσιάζεται μετὰ τὴν στολὴν τοῦ Κοινοστάυλου, εἶναι μισητὴ, εἶναι ἀνυπόφερτη. Γιὰ νὰ εἶναι ὑπόφερτὴ ἡ Ἀλήθεια, πρέπει νὰ παρουσιάζεται κατ' ὄψιν ἐπαρουσιάσθηκε πάντα, θυλικομένη μέσα σὲ 'ξόφυλλα. Ὁ Αἴσωπος, ὁ Φαῖδρος, ὁ Λαφονταῖν, καὶ ἄλλοι, ἐπαρουσίασαν, πραγματικῶς, τὲς κακίες τῶν ἀνθρώπων θυλικομένους μέσα σὲ δέρματα λύκων, ἀλουπούδων, βατράχων, κτλ. Τί ἔκαμε ἡ Κοινωσία εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν θυλικομένων ἐκείνων ἀληθειῶν; Οἱ Γαλιότοι τὲς ἐδιθάβασαν μ' ἀδιαφορία, ἐπαινέσανε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος τῶν Συγγραφέων, κ' ἐδώσανε τὰ βιβλία στὰ παιδάκια τους τὰ μικρά, γιὰ νὰ μάθουνε μέσα σ' ἐδαῦτα τὴ γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν, τὴ Λατινικὴν, τὴ Φραντσέζικην! . . . Οἱ Ἱεροκήρυκες ἐθυλικόσαν' κ' ἐκεῖνοι τὴν Ἀλήθειαν σὲ θρησκευτικὰ θυλικόματα, ἢ τὴν εἶπαν' καὶ ξέσκεπη, μὰ, τὴν εἶπανε ἀφηρημένη. . . . Ἡ Ἀλήθεια, ἀφηρημένη, δὲ γγίζει κανῆνε, καὶ καθένας τριβῆται, καὶ τὴν ἀφή-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΣΕΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΣΕΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ALΣ341Φ40032

νει νὰ πάη . . . Ἀλήθεια ποῦ περνάει χωρὶς νὰ ἴγγιξη, περνάει καὶ χωρὶς νὰ ὠφελήσῃ. — « Ἄξιος Ἰεροκλήρου-
 κας ! » εἶπαν πάντα οἱ Γαλιότοι. « Ξέρει νὰ κάμῃ τὸ
 μέροςτου ! πάμε τώρα κ' ἐμεῖς νὰ κάμωμε τὸ δ'δικόμας » ..

Ποῦ θὰ ᾤη, τὸ σύστημα τῆς θυλικομένης ἢ ἀφηρη-
 μένης Ἀλήθειας δὲν εἶναι τὸ καλῆτερο. Σ' ἐκεῖνο τὸ σύ-
 στημα ἐμποδίζεται ἡ ἐνέργιάτης, καὶ λείπει ὁ σκοπόςτης.

Ἄν θὰ κρίνωμεν ἀπὸ το ἀποτέλεσμα κάθε συστήμα-
 τος, καὶ ἔτσι βέβαια πρέπει νὰ κρίνωμε, τὸ σύστημα ποῦ
 ὁ Χριστὸς ἐβάσταξε λέγοντας τὴν Ἀλήθεια εἶναι τὸ καλῆ-
 τερο. Ὁ Χριστὸς ἐπχρυσιάσθηκε στοὺς ἀλλοντυμένους
 Γαλιότους τοῦ καιροῦτου, καὶ, δείχνοντάςτους μὲ τὸ δάχ-
 τυλο, τοὺς ἐφώναξε. « Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
 κριταί ! Σεῖς ἀποδεκατίζατε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἀνηθον,
 καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκετε τὰ βαρύτερα τοῦ Νόμου ! . . .
 Οὐαὶ εἰς ἐσὰς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί !
 Σεῖς παρομοιάζετε τοὺς Τάφους τοὺς ἀσπρισμένους,
 ὁποῦ ἐξῶθε φαίνονται ὠραῖοι, καὶ μέσαθε εἶναι γεμά-
 τοι σάπια κούκκαλα καὶ ἀκαθαρσίες » Τούτη,
 ἂν δὲν σφάλω, ἦταν ἡ Ἀλήθεια μὲ τὴ στολή τοῦ Κον-
 τόσταυλου . . . ἐπιανε τοὺς θρησκευτικούς ἐκεῖνους
 θεοπαίχτιδες ἀπὸ τὸ κολέτο, καὶ τοὺς ἔλεγε « σὰς προ-
 στάζω. » Ἔτσι, οἱ θρησκευτικοὶ θεοπαίχτιδες τῆς Ἐπο-
 χῆς ἐκείνης ἀναμπουμπουλιάσανε καὶ ἐβγήκανε ἀπὸ τὰ
 σωστάτους κ' ἐκεῖνοι· ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἦταν τὰ Μυστήρια
 τῆς Ἰουδαίας φωνασμένα στὸ δρόμο ! . . . Ἡ ἴδιες αἰ-
 τίες, φέρνουνε τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, εἰς τὲς ἴδιες περί-
 στασες. Ἔτσι, ὡς καὶ τότε, ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ὄπαδοῖτου
 ἐσταυροθήκανε, ἐφτυσθήκανε, ἐφυλακοθήκανε, ἐξορισθῆ-
 κανε, ἐκατατρεχθήκανε, ἀτιμασθήκανε. . . . Μὰ ἡ Ἀλή-
 θεια φτυσμένη, κατατρεγμένη καὶ σταυρομένη, ἐβάσταξε
 πάντοτε ὡς καὶ τότε τοὺς ἀτιμαστάτης ἀπὸ τὸ κολέτο,
 καὶ τοὺς ἔφερεν ἔως εἰς ἐμὰς ἀτιμασμένους καὶ μισημέ-
 νους ! . . . Οἱ Μύθοι, καὶ ἡ Διδαχὲς δὲν ἐκάμανε ποτὲ
 τόσο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Γαλιότοι τῆς Ἐφτανήσου. Σείς τῆν Ἀλήθεια τὴν ἠθέλετε σκεπασμένη, γιὰ νὰ ἔμπορῆτε νὰν τὴν καταφρονάτε· ἀλλ' ἐγὼ θέλει σᾶς τὴν εἰπῶ πάντα ξέσκεπη, γιὰ νὰ μὴν ἔμπορῆτε νὰν τὴν καταφρονάτε.

Γαλιότοι τῆς Ἐφταννήσου. παράξενο ἤθελ' εἶναι νὰ σᾶς ἀρέσουν' οἱ Λύχνοιμου καὶ ἡ Λυχνιέζμου· μὰ δὲν εἶναι διόλου παράξενο ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουνε.

Καλῶς σᾶς εὔρηκα, πατριῶτες Ἔρχομαι ἀπὸ τῆ Σμύρνη (1), ὅπου ἤμουνα φευγάτος φοβούμενος τὸ Λομπάρδο. Ὡ τί Τόπος εἶν' κείνος! Ἄ! Τόπος ἐνωμένος! (μὲ τῆ Μικρὰν Ἀσία). Ἄ! Τόπος μὲ ἔνωση, θὰ πῆ Τόπος μὲ κουκάνια! . . . Ἄλλο δὲ σᾶς λέω μωρὲς παιδιὰ, πάρι τοῦτο, — σὲ κάθε καντουνάδα εἶναι καὶ φούρνος δημόσιος ὁποῦ μαγερέβει Ἐνωσῆ χάρισμα . . . , γιὰ τὸν Ὀχλο! . . . Ἐκεὶ βλέπεις τσοῦ πατριῶτες, σὰ νὰ ποῦμε τσοῦ Λομπάρδου, ὁποῦ δουλέβουνε μέρα-νύχτα στὸ φούρνο, γιὰ τὴ φτωχολογιά καὶ γιὰ τὴν πατρίδα! . . . Ἐνωσῆ παραγιμισμένη! Ἄ! τὸ καλύτερο φαῖ ποῦ ἔμπορεῖ νὰ φάτε! Ἐνωσῆ παραγιμισμένη μὲ καθαρόν αἰθέρα! . . . Ἔτσι, καθὼς τὴ φτιάνουνε οἱ Λομπάρδοιτους κ' ἐκεινώνε! . . . νόστιμο φαῖ, κί ἀλαφρό, καὶ χάρισμα! . . . ξέρετε τί τσοῦ στιχίζει! τὴν ψήφοτους! ποῦ θὰ πῆ χάρισμα! . . .

Προσκινήματα δὲ πολὰ-πολὰ σᾶς φέρνω ἐκεῖθενε καὶ μοῦπανε νὰ σᾶς εἰπῶ νὰν τοῦ φιλῆτε τὸ χέρι κ' ἐσεῖς τοῦ δικοῦσας Λομπάρδου, γιὰτί, ὅπου-κί-ἂν-ῆναι, θὰ σᾶς ἔνωσῆ (στὴν Κάλπητου).

Ἐκειὸ ἀκούστηκ' ἐκει-πέρα στὴ Σμύρνη πῶς ἔνωσε καὶ πολοὺς χωριάτες (μέσ' στὴ σαράγιατου)· καὶ πῶς

(1) Ὁ Λομπάρδος ἐσπερομολογοῦσε στὴ Ζάκνθο, πῶς ζουγγ κ' ἐπῆγα στὴ Σμύρνη, γιὰ νὰ ξεφύγω τὴν ποιινί! . . .

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν Ἄνοιξή ποῦ μᾶς ἐπέρνασε σᾶς ὑποσχότουνε, σὲ εἰκοσι μέρεις νὰ σᾶς ἔχη ἐνωμένους μὲ τὴ Γλαρέντσα (1). Μὰ ξέρετε τί ἔφτεξε; Αἱ! Ἐφτέξανε οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας . . . (Ὁρθόδοξος ὁ καϊμένος ὁ Λομπάρδος! Αἱ! μὰ . . . σὲ τούτην τὴν ἄλλην πενταετία, ἃ ζήσωμε, . . . Ψήφους μοναχὰ νὰν τοῦ δώσετε· κ' ἐπειτα . . . ἄστον' ἐκειόνε νὰ κάμη! . . .

Ἐκειὸ ντσά, σᾶς φαίνεται πῶς ἔρισκεσθαι στὴν Ἐφτάνησο . . . μὰ . . . κυττάξετε στὸ κούτελο τῆς Φωνῆς τοῦ Λομπάρδου . . . Ἡ Φωνὴ τοῦ Λομπάρδου καὶ Φάντες, δὲν ἔχει τὴ Ζάκυθο στὴν Ἑλλάδα; Εἴστενε λοιπὸν στὴν Ἑλλάδα! . . . Μὲ τὰς ὑγειεσσας! . . . Σία κι' ἀράξετε! . . .

Ἄξιος ἄθρωπος, μωρὲς παιδιὰ, ὁ Λομπάρδος! Καὶ νὰ ἠξέρετε τιμὴ ποῦ σᾶς κάνει! . . . Νὰ ἠξέρετε στὴ Σμύρνη τί λένε γιὰ σᾶς! . . . Λένε πῶς εἴστενε ἀθρῶποι ἐξυπνοὶ, καὶ πῶς τὸ βλέπετε καὶ σεῖς πῶς ὁ Λομπάρδος εἶναι καὶ Χριστιανὸς καὶ πατριώτης! . . . Ὁ καϊμένος ὁ Λομπάρδος! Ὁ θυσαυρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας! Ὁ Θεὸς τῆ Σαράγιας! Ὁ Ἥρωας τῆς Πατριδος καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος! Ποῦ δὲν ἀδίκησε ποτέτου Ὁρφανό! (2). Ποῦ δὲν ἀπάτησε ποτὲ χήρα! (3). Ποῦ τότε τρέμουν' οἱ Ἀγγλοὶ! Ποῦ τότε σκιάζονται οἱ φύλλοι! Ποῦ μὲς' στὴ Ζάκυθο τοῦ φιλοῦνε τὸ χέρι! Ποῦ ὀλοῦθενε ἄλλοῦ τοῦ πιάνουν' τὸν Κάππα (γιὰ εὐλάβεια πάντα). Ποῦ σᾶς ἐκατέβασε τὴ φυγῆμου στὸ λारीγγα, καθὼς κατεβάζουν' τοῦ γάλωνε τὸ καρίδι! . . .

Μὰ ποῦ νὰ πῶ τῆ χάρεςτου ὄλες! Ὁ Λομπάρδος ἐδῶ καὶ ἑλίγους χρόνους δὲν ἦτανε πᾶρι ἓνας γαιδουρολάτης· μὰ ἦτανε ἄθρωπος ἐξυπνος, κ' ἔμαθε τέχνη, καὶ,

(1) Οἱ ὀπαδοῖ του τὸ ἐδίνανε γιὰ βέβαιον, εἰς τὰς συναναστροφάς! . . .

(2) Μαρίνου. (3) Ῥόση.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

μὲ δύο φαρδινῶν Ὁρθοδοξία, μὲ πέντε λεπτῶν φιλε-
θνισμῶ, μὲ μιανοῦ φάσκελου αὐταπάρνηση, μὲ λίγον ἀέ-
ρα σκικτρουτσάδωνε, ἐστάθηκε καλὸς νὰ κάμη κα-
τάσταση, καὶ νὰ κάμη καὶ ὄνομα ! Ἔτσι κάνουνε
οἱ Τεχνῆτες ! . . . κ' ἐσεῖς τώρα . . . προσκυνήματα ἀ-
πὸ τῆ Σμύρνη . . . καὶ νάμαστε καλά καὶ σ' ἄλλο κα-
ρίδι

ΤΙ ΜΟΥΠΕΣ ΚΑΙ ΤΙ ΣΟΥΠΑ.

Κύριε Λομπάρδε.

Μοῦπες πῶς εἶμαι ἄθεος, πῶς εἶμαι προτεστάντες,
πῶς εἶμαι βαλμένος ἀπὸ τοὺς προτεστάντιδες νὰ πολε-
μήσω τῆ θρησκεία τὴν Ὁρθόδοξη, καὶ πῶς εἰς τὸ Λύχνο
μου ἔγραψ πράγματα ἀνήθικα, τὰ ὁποῖα χτυποῦνε
μέσα στὴν καρδιά τὴν Ὁρθοδοξία.

Τοῦτα ὅλα ἐνθουσιάζουνε βέβαια τοὺς λιάπιδες ἐναν-
τίονμου καὶ εἰς ὠφελόςσου· μὰ τέλος-πάντων οἱ λιάπιδες
λίγες ψήφους ἔχουνε νὰ σοῦ δώσουνε, ἀκολούθως, λίγο
τὸ διάφορόσου σὲ τοῦτο τὸ νε γ ό τ σ ι ο· ἐνῶ τὸ διά-
φορο τοῦτο θὰ ἰσοσταθμεῖται, τοῦλάχιστον θὰ ἰσοσταθ-
μεῖται, μὲ ἄλλον τόσον χαμὸν ἀπὸ ψήφους κοντὰ στοὺς
τιμίους νοήμωνας, διὰ τὴν συχασίαν ὁποῦ τοὺς προξενᾷ
ἡ συκοφαντικῆσου κερδοσκοπία.

Σοῦπα πῶς εἶσαι κλέφτης, πῶς εἶσαι πλάνος, πῶς
εἶσαι ψεύτης, ἄρπαγος, συκοφάντης, διάβολος, ἀγύρτης,
δουлкаμάρας. κτλ., καὶ δὲν τὰ εἶπα μόνον, ἀλλὰ τ' ἀ-
πόδειξα κηόλες!

Καὶ μὴν εἰπῆς ὅπως ἀπόδειξα τ' ἀποδεδειγμένα, πῶς
ἔμαθα τοὺν ἀθρώπωνε ἐκεῖνα ποῦ ἐξέρανε, καὶ πῶς ἀκο-
λούθως, λίγο κ' ἐμὲ τὸ διάφορόμου σὲ τοῦτο τὸ ξεμασ-
κάρομα ποῦ σοῦ κάνω . . . Ὅχι Κύριε Λομπάρδε· ἄλλο
εἶναι νὰ ξέρουγ' οἱ ἀθρώποι τσῆ γαλιτσιέσσου καὶ νὰ μὴν

ΠΑΚΣΙΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

τολμοῦν' νὰν τὲς λένε πὰρι ἀνάμεσότους, καὶ μυστικά... καὶ ἄλλο εἶναι νὰ σὲ θάλω στὴ Μπερλίνα μέσα στὴ μέση τῆς Ἑφταννήρου, καὶ νὰ σοῦ φωνάξω πῶς πλανᾷς τὲς χῆρες καὶ τοὺς πέρνεις τὰ καλῆτερα χτήματάτους, κ' ἔπειτα τὲς ἀπαρατᾷς πῶς ἔχεις μία Σαράγια σταφιδὸς καὶ λαδιοῦ, κ' ὅποιος χωριάτης γελασῆ νὰ σοῦ φέρῃ τὸ λάδιτου, φέρνει 16 λίτρες, καὶ στὰ μέτρα τὰ ὀκτὰ σου ἢ 16 ὕγαινουνε 14 $\frac{1}{2}$ κ' ὅποιος χωριάτης γελασῆ νὰ σοῦ φέρῃ σαφίδα, πουλεῖ 35, καὶ τὴν πληρώνεται 20 πῶς φωνάζεις ἔνωση, ἀλλ' ὅταν πραγματικῶς ἐπρότάνθηκε ἡ ἔνωση στὴ Βουλῆ, ἐσὺ τὴν ἐναντιόθηκες πῶς παρουσιάζεσαι ὡς ὁ Μεσίας τοῦ Τόπουσου, ἀλλὰ στὴν περίσαση τῆς χολόβροιας ἐκερδοσκοπήσες νὰ κερδέσσης-1000-τάλαρα, σκοτύνοντας χίλιους συντοπίτες σου· καὶ ν' ἀρπάξης ὑπόληψη, σὺ ὁ Δουκαμάρας, δυσφημίζοντας τοὺς ἀληθινοὺς ἰατροὺς τοῦ Τόπουσου. . . . πῶς λέγεσαι χριστιανός, κ' ἐκερδοσκοπήσες τὸ κρία τοῦ Λασκαράτου καὶ τοὺν παιδιῶνετου νὰν τὸ κάμης ψήφους γιὰ τὴν Κάλπησου. . . . πῶς λέγεσαι πατριότης, καὶ δὲν εἶσαι παρὰ ἓνας γαλιότος ἀπὸ τοὺς πλέα κοινοὺς, μὲ σκοπὸ νὰ πλουτίσης, ὡς ἐπλούτισες κηόλα, μέσα στὴ γενικὴ μωρία τοῦ πλήθους Ναι, Κύριε λομπάρδε, ἄλλο εἶναι νὰ ἦσαι γαλιότος μασκαρομένος, καὶ ἄλλο εἶναι νὰ ἦσαι γαλιότος ξεμασκαρομένος.

Ἐῆρω, ναί, ξέρω πως ἔλαβες ἓνα θ ρ ι α μ β ο μ ἐ τὴ συζήτηση τῆς ὑπόθεσήςμας στὴ Ζάχυθο. Μὰ, ἐκεῖνοι οἱ θ ρ ι α μ β ο ι ἐσὺ κ' ἐγὼ ξέρουμε πόσο ἀξίζουνε Ἐσὺ κ' ἐγὼ ξέρουμε πῶς ἤθελε δώσεις κ' ἐκεῖνονε κ' ἄλλους δέκα τέτοιους γιὰ νὰ μὴν ἤθελε γελασθῆς νὰ γράψης ποτὲ μία συλλαβὴ ἐναντίονου Αἶ, καίμενε Λομπάρδε, νάθελε μὴν εὔρης μελάνι, ὄντες ἐπῆρες νὰ γράψης τὸ πρῶτοσου ἄρθρο κατὰ τοῦ Λασκαράτου! . . .

Πραγματικῶς, στατικῶς ὄλωνσου τῶν θ ρ ι α μ β ω ν, ποῖον εἶναι τὸ ἔως τώρα τελειοτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

διένεξήςμας ; Ἴδοῦ, ἐκεῖ ποῦ πρῶτα κανεῖς εἰς τὴ Ζάκυθο
δὲν ἐτόλμα ν' ἀνοίξῃ στόμα ἐναντίονσου, τώρα,

1ον. Εἰς τὰ Καφφενεῖα, εἰς τὰ Κρασοπολεῖα, στὰ Μα-
γαζιά, ὀλοῦθε, θέτουν' ἔτσι τὸ ζήτημα « Ἐκεῖνα ποῦ ὁ
Λασκαράτος ἐφώνηξε τοῦ Λομπάρδου, εἶναι φέμματα, ἢ
ἀλήθειες ; » Κ' ἐκεῖνοι ποῦ ἀκόμη σὲ ὑπερασπίζουνε, ἀ-
ποκρένουνται εἰς ὑπεράσπισήσου. « Ἀλήθειες, μὰ τὰ
λέει ὁ Λασκαράτος ! . . . » Ποῦ θὰ 'πῆ, καταμέρος ἢ
κακὴ ὑπόληψη γιὰ τὸν Λασκαράτο, ὁμολογήσαι καὶ κη-
ρύττεσαι τώρα γ α λ ι ὀ τ ο ς, ὡς καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπερα-
σπιστάσου τοὺς ἰδίους, σ' ὄλα τὰ τριστρατα τοῦ Ἰότ-
πουσου ! . . .

2ον. Ὅσοι ριζοσπάστες σ' ἐσυχενόντανε μὲν ἕως ἀπὸ
πρῶτα διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐξαχρησσεῶς σου, ἀλλὰ δὲν
ἐτολμοῦσανε μῆτε αὐτοὶ νὰ μιλήσουνε, τώρα ἐπήραν'
ψυχὴ κ' ἐκεῖνοι, καὶ σὲ κηρύττουνε ψευτοριζοσπάτη, κ' ἐ-
γαϊστή γαλιότο ! . . .

Ἴδοῦ, Κύριε Λομπάρδε, τὸ ἔως τώρα τελειοτικὸν ἀπο-
τέλεσμα τῆς διένεξήςμας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ μείνης ἠθι-
κῶς ἀποθασμένος, σὰν ἀπάνου σὲ ταῦλα ἠθικοῦ χειροῦρ-
γου· καὶ θὰ σοῦ κάμω τὴν πρεπούμενην ἠθικήσου νε-
κροτομίαν, καὶ θὰ δείξω στοὺς ὄχλους ἀκόμη καλῆτερα
τὲς ἀπάτες μὲ τὲς ὁποῖες τοὺς ἐπιανες, γιὰ νὰ ξέρουνε νὰ
φυλάττονται ὅταν βλέπουν' καὶ σ' ἄλλους συμπτώματα
σὰν ἐκεῖνα ποῦ σὺ ἐπαρουσίασες.

Παρακάλοῦμαι νὰ καταχωρήσω τὴν ἀκόλουθη Νεκρο-
λογία στὴ μικρήμου Ἐφημερίδα, καὶ τὸ κάμνω εὐχαρίσ-
τως. Ὁ Γεραρδίνης ἦτον ἓνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώ-
πους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς εἶπε, « Ἄν δέκα μόνον
ἦτανε στὰ Σόδομα, δὲν τὰ ἔκαια. »

NECROLOGIA.

Procellosa e tetra sorgeva la notte di 6 Novembre qu-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ando cruda morte toglieva agli amici Monsignore Vicario Giacomo Gherardini.

Un giusto ha cessato di vivere in mezzo a noi, e una fossa ha nascosto per sempre la spoglia di un uomo intemerato, di un cittadino operoso, di un amico esemplare.

Per tutti questi titoli, la nostra separazione da lui è accompagnata da pianto ben meritato, e ben altro che il nostro è quello che nella amena Zante versano e verseranno lungamente l'orfano desolato, la vedova derelitta, l'amico sconsolato.

Il suo distaccarsi da questa terra è stato un tranquillo abbandonarsi fra le braccia del suo Creatore, ed ora l'anima sua vive serena nel soggiorno dove tutto è luce.

Questo pensiero temperi l'angoscia di coloro, i quali finchè visse lo tennero per conforto! E noi tutti che sapemmo tener cara e pregiata in vita la sua persona, riconfortiamoci noi pure in questo pensiero, e ricordando di quanti nobili affetti fosse ricca l'anima sua, e in quanti atti virtuosi esercitasse la vita, manteniamo sempre onorata in noi stessi, la dolce memoria di GIACOMO GHERARDINI.

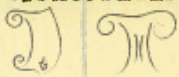
Cefalonia li 15 Novembre 1860.

G. S. COIDAN.

Ο Ὑπερβουος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » 1860.

ΤΑΚΥΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ